

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Strasbūrā, 2025. gada 7. maijā
(OR. en)

2018/0198(COD)
LEX 2441

PE-CONS 10/25

COH 48
CADREFIN 32
CODEC 454

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA
PAR PIEROBEŽAS REĢIONU ATTĪSTĪBAS UN IZAUGSMES INSTRUMENTU
(BRIDGEFOREU)**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) 2025/...**

(2025. gada 7. maijs)

par Pierožēas reģionu attīstības un izaugsmes instrumentu (*BRIDGEforEU*)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 175. panta trešo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

¹ OV C 440, 6.12.2018., 124. lpp., un OV C, C/2024/4060, 12.7.2024.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/4060/oj>.

² OV C 86, 7.3.2019., 165. lpp., un OV C, C/2023/1326, 22.12.2023.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1326/oj>.

³ Eiropas Parlamenta 2025. gada 14. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta)
un Padomes 2025. gada 24. marta nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav
publicēta). Parlamenta ... februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

tā kā:

- (1) Lai sasniegtu Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. pantā minētos mērķus, LESD 175. panta trešajā daļā ir iekļauta iespēja paredzēt īpašu rīcību, kas nav LESD 175. panta pirmajā daļā minēto fondu kompetencē. Turklāt teritoriālā sadarbība veicina LESD 174. pantā minēto mērķu sasniegšanu. Tāpēc ir lietderīgi pieņemt pasākumus, kas vajadzīgi, lai uzlabotu teritoriālās sadarbības darbību īstenošanas nosacījumus.
- (2) LESD 174. panta trešajā daļā ir atzīts, ka pārrobežu reģioni saskaras ar konkrētām problēmām, un ir noteikts, ka Savienībai, izstrādājot un veicot darbības, kas stiprina tās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, minētajiem reģioniem jāpievērš īpaša uzmanība.

- (3) Komisijas 2017. gada 20. septembra paziņojumā “Izaugsmes un kohēzijas veicināšana ES pierobežas reģionos” ir atzīts progress, kas līdz šim panākts, pārveidojot šādus reģionus galvenokārt nomaļās teritorijās par izaugsmes un iespēju apgabaliem, taču ir arī uzsvērts, ka minētajos reģionos joprojām pastāv juridiski un citādi šķēršļi, jo īpaši tādi, kas saistīti ar veselības aprūpes pakalpojumiem, darba regulējumu, nodokļiem un uzņēmējdarbības attīstību, kā arī tādi, kas saistīti ar atšķirībām valstu tiesiskajā regulējumā un administratīvajā kultūrā. Ne Eiropas teritoriālās sadarbības finansējums, ko jo īpaši sniedz ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1059⁴ izveidoto “*Interreg*” programmu kontekstā, ne institucionālais atbalsts sadarbībai, ko sniedz ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1082/2006⁵ izveidotā Eiropas teritoriālās sadarbības grupa (ETSG) vai Komisijas 2018. gadā sāktā iniciatīva “*b-solutions*”, nav pietiekams, lai novērstu dažus administratīvus un juridiskus šķēršļus, kuri kavē efektīvu sadarbību.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1059 (2021. gada 24. jūnijs) par īpašiem noteikumiem attiecībā uz Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi (*Interreg*), kas saņem atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda un ārējās finansēšanas instrumentiem (OV L 231, 30.6.2021., 94. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj>).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1082/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) (OV L 210, 31.7.2006., 19. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj>).

- (4) Pastāv risks, ka pārrobežu reģioni krīzes laikā tiks nesamērīgi ietekmēti. Covid-19 pandēmijas laikā dalībvalstu veikto ar robežām saistīto pasākumu negatīvā ekonomiskā ietekme uz pārrobežu reģioniem vairāk nekā divas reizes pārsniedza vidējo ietekmi uz visiem Savienības reģioniem IKP samazinājuma izteiksmē. Minētā pieredze pastiprina nepieciešamību nodrošināt līdzekļus pārrobežu šķēršļu novēršanai.
- (5) Dalībvalstīm ir grūti vienām pašām novērst juridiska vai administratīva rakstura šķēršļus un neatbilstības, kas rodas pie Savienības iekšējām robežām un varētu apdraudēt pārrobežu mijiedarbību un pārrobežu reģionu attīstību. Tāpēc būtu jāpalīdz atrast veidu, kā novērst minētos šķēršļus, Savienības līmenī izmēģinot skaidru un visaptverošu regulējumu, kas ļauj dalībvalstīm sadarboties un koordinēt savus centienus. Ar šo regulu izveidotā regulējuma izmantošanai dalībvalstīm vajadzētu būt fakultatīvai.
- (6) Ja dalībvalstis minēto regulējumu nolemj izmantot, tām vajadzētu būt saistošiem kopējiem standartiem.

- (7) Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta veiktajā attiecīgajā Eiropas pievienotās vērtības novērtējuma (EPVN) pētījumā, kurā novērtēti dati laikposmā no 2014. līdz 2019. gadam, ir konstatēts, ka pārrobežu šķēršļu novēršana dotu būtiskus ieguvumus *NUTS* 3 pierobežas reģioniem un visai Savienības ekonomikai. Precīzāk, kopējais bruto pievienotās vērtības (BPV) ieguvums no visu juridisko un administratīvo šķēršļu novēršanas būtu aptuveni 457 miljardi EUR gadā, kas ir 3,8 % no kopējās 2019. gada ES BPV. 20 % pārrobežu šķēršļu novēršana visos pierobežas reģionos radītu kopējo BPV ieguvumu 123 miljardu EUR apmērā gadā, kas ir aptuveni 1 % no kopējās 2019. gada ES BPV, kā arī nodarbinātības ieguvumu 1 miljona darbvieta apmērā, kas veido aptuveni 0,5 % no kopējās nodarbinātības Savienības līmenī.
- (8) Lai gan dažos Savienības reģionos starpvaldību, valstu, reģionu un vietējā līmenī jau pastāv vairāki juridiski rīki pārrobežu šķēršļu novēršanai, tie neaptver visus pierobežas reģionus Savienībā un ne vienmēr konsekventi risina jautājumus, kas saistīti ar teritoriālās kohēzijas attīstību un stiprināšanu. Šī regula papildina esošos rīkus ar papildu regulējumu, kas izveidots ar Savienības tiesību aktiem un ietver pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīku.

- (9) Lai atvieglotu to lietu apstrādi, kas attiecas uz pārrobežu šķēršļiem, dalībvalstīm, kuras ir nolēmušas regulējumu piemērot, būtu jāizveido viens vai vairāki pārrobežu koordinācijas punkti, kas aptver vienu vai vairākus minēto dalībvalstu pierobežas reģionus. Šādiem pārrobežu koordinācijas punktiem vajadzētu būt atbildīgiem par pārrobežu lietu saņemšanu un iniciatoru informēšanu. Pārrobežu koordinācijas punktiem būtu jāsadarbojas ar Komisiju un jāatbalsta tās koordinējošā loma. Dalībvalstīm saskaņā ar savu tiesisko, administratīvo un institucionālo sistēmu būtu jāizlemj, vai pārrobežu koordinācijas punktam būtu jāuztic papildu uzdevumi, piemēram, pārrobežu lietu novērtēšana, vai arī šie uzdevumi būtu jāveic kompetentajai iestādei.
- (10) Ja dalībvalsts neizveido pārrobežu koordinācijas punktu, tai būtu jāiesniedz Komisijai informācija par attiecīgo iestādi. Minētajai attiecīgajai iestādei vajadzētu būt iespējai sazināties ar kaimiņu dalībvalsts pārrobežu koordinācijas punktu, kas apstrādā pārrobežu lietu, un saņemt informāciju no tā. Ja kaimiņu dalībvalsts pārrobežu koordinācijas punkts, kas apstrādā pārrobežu lietu, sazinās ar attiecīgo iestādi vai ja šī iestāde saņem informāciju no šāda pārrobežu koordinācijas punkta, tam nevajadzētu radīt attiecīgajai iestādei šajā regulā paredzētu pienākumu novērst pārrobežu šķērslī. Jo īpaši minētajai iestādei nevajadzētu būt pienākumam izskatīt lietu vai atbildēt iniciatoram.

- (11) Lai atbalstītu pārrobežu koordinācijas punktu izveidi, dalībvalstis varētu nolemt piešķirt Eiropas Reģionālās attīstības fonda resursus *Interreg* programmu ietvaros, ievērojot Regulas (ES) 2021/1059 14. panta 4. punkta b) apakšpunktu, un attiecīgi Eiropas Reģionālās attīstības fonda vai Kohēzijas fonda resursus – mērķa “Investīcijas nodarbinātībai un izaugsmei” ietvaros, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/1058⁶ 3. panta 4. punkta c) apakšpunktu.
- (12) Šīs regulas piemērošanai nebūtu jāskar tādu valsts tiesību aktu vai starptautisku nolīgumu starp dalībvalstīm piemērošana, kuros paredzētas līdzvērtīgas procedūras.
- (13) Neraugoties uz to, ka jūras pierobežas reģioni pēc rakstura atšķiras no sauszemes pierobežas reģioniem ierobežotāku pārrobežu mijiedarbības iespēju dēļ, šī regula būtu jāpiemēro arī jūras pierobežas reģioniem. Ja dalībvalstij ir gan sauszemes, gan jūras robežas ar citām dalībvalstīm un tā nolemj izveidot vienu vai vairākus pārrobežu koordinācijas punktus, minētajai dalībvalstij nevajadzētu būt pienākumam izveidot pārrobežu koordinācijas punktu jūras robežai, kas ir kopīga ar citu dalībvalsti. Dalībvalstīm, kurām ir tikai jūras robežas ar citām dalībvalstīm, nevajadzētu būt pienākumam izveidot pārrobežu koordinācijas punktu, ne arī iesniegt Komisijai informāciju par attiecīgo iestādi vai jebkādu citu pielikumā prasīto informāciju.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1058 (2021. gada 24. jūnijs) par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Kohēzijas fondu (OV L 231, 30.6.2021., 60. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj>).

- (14) Lai gan šo regulu nepiemēro pārrobežu šķēršļiem pierobežas reģionos starp dalībvalstīm un trešām valstīm, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai saskaņā ar valsts tiesību aktiem izveidot līdzvērtīgus procesuālos satvarus, lai sadarbībā ar trešām valstīm identificētu un novērstu juridiskus un administratīvus pārrobežu šķēršļus.
- (15) Savienības līmenī pastāv vairāki ārpus tiesības rīki Savienības tiesību aktu uzraudzībai un izpildei, tostarp jo īpaši tie, kas saistīti ar vienoto tirgu, piemēram, *SOLVIT*⁷. Šai regulai nebūtu jāskar šādi rīki. Šajā regulā paredzētais regulējums būtu jāpiemēro tikai pārrobežu šķēršļiem, kas izriet no leģislatīvām vai administratīvām normām vai prakses, tostarp no tādām normām vai prakses, kas Savienības tiesību aktus piemēro pareizi, bet atšķirīgā veidā, un kas varētu netīši kavēt pārrobežu sabiedrisko pakalpojumu vai infrastruktūras plānošanu vai īstenošanu. Šajā regulā paredzētā regulējuma ietvaros nebūtu jānodarbojas ar lietām, kuras ietver dalībvalsts publiskas iestādes iespējamu Savienības tiesību aktu pārkāpumu. Šī regula neskar arī koordinācijas mehānismus, kas izveidoti attiecībā uz sociālo nodrošinājumu vai nodokļiem.

⁷ Komisijas Ieteikums 2013/461/ES (2013. gada 17. septembris) par principiem, kas reglamentē *SOLVIT* (OV L 249, 19.9.2013., 10. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj>).

- (16) Lai identificētu iespējamās pārrobežu šķēršļus, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, ir jādefinē situācijas, kas kvalificējas kā pārrobežu mijdarbība. Tāpēc šī regula būtu jāpiemēro jebkurai infrastruktūrai, kas paredzēta pārrobežu darbībām vai pārrobežu sabiedriskajiem pakalpojumiem. Pārrobežu darbībām nepieciešamo infrastruktūru var ietekmēt pārrobežu šķēršļi, piemēram, ja ēkām vai transportlīdzekļiem, tostarp saistītajam aprīkojumam, ir atšķirīgi tehniskie standarti. Pārrobežu sabiedriskie pakalpojumi tiek sniegti ilgtermiņā, un to mērķis ir radīt ieguvumus plašai sabiedrībai vai konkrētai mērķgrupai pierobežas reģionā, kurā pakalpojums tiek sniegts, ar to minētajos reģionos uzlabojot dzīves apstākļus un teritoriālo kohēziju.
- (17) Pārrobežu lieta būtu jāiesniedz iniciatoram, kas var būt privāts vai publisks subjekts. Lai atvieglotu pārrobežu lietu apstrādi un izveidotu tādu valsts struktūru tīklu, kas spēj savstarpēji sadarboties šīs regulas īstenošanā, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai valsts vai reģiona līmenī izveidot vienu vai vairākus pārrobežu koordinācijas punktus. Divām vai vairākām kaimiņu dalībvalstīm būtu arī jāļauj izveidot vienotu pārrobežu koordinācijas punktu, kam būtu kompetence attiecībā uz vienu vai vairākiem to pārrobežu reģioniem.

- (18) Dalībvalstij vajadzētu būt iespējai izveidot pārrobežu koordinācijas punktu kā daļu no esošas iestādes, publisko tiesību subjekta vai pastāvīgas struktūras neatkarīgi no tā, vai minētajai iestādei, subjektam vai struktūrai ir juridiskas personas statuss, jo īpaši, uzticot tai pārrobežu koordinācijas punkta uzdevumus, vai kā atsevišķu iestādi, publisko tiesību subjektu vai pastāvīgu struktūru. Šādas iestādes, subjekti un struktūras varētu būt, piemēram, pārrobežu sadarbības komitejas vai komisijas, kas izveidotas divpusēju sadarbības vai sadraudzības līgumu ietvaros; starpvaldību komisijas pārrobežu sadarbībai vai to sekretariāti; padomes, sekretariāti vai ģenerālsekretariāti, kas izveidoti starptautisku sadarbības nolīgumu ietvaros; valstu koordinācijas biroji, valstu centri vai kontaktpunkti, vai līdzīgas struktūras, kas izveidotas citu Eiropas nozaru politiku ietvaros; un *Interreg* programmu iestādes un ETSG.

- (19) Lai izveidotu visiem pārrobežu koordinācijas punktiem kopīgu satvaru pārrobežu lietu apstrādei, ir jādefinē uzdevumi, kas jāveic katram pārrobežu koordinācijas punktam. Pārrobežu koordinācijas punktam būtu jādarbojas kā vienotam iniciatoru kontaktpunktam un vajadzētu būt iniciatora vienīgajam kontaktpunktam. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pārrobežu koordinācijas punktu kontaktinformācija ir publiski pieejama, pamanāma un piekļūstama. Lai varētu veikt turpmākus pasākumus saistībā ar pārrobežu lietu iznākumu un palielināt pārredzamību attiecībā uz pārrobežu šķēršļu novēršanu, pārrobežu koordinācijas punktiem vajadzētu būt atbildīgiem arī par informācijas iesniegšanu Komisijai. Bez tam šajā regulā būtu jānosaka pienākumi, kas attiecas uz koordināciju, sadarbību un informācijas apmaiņu starp dažādiem pārrobežu koordinācijas punktiem vienā dalībvalstī un starp kaimiņu dalībvalstu pārrobežu koordinācijas punktiem.
- (20) Iniciatoram vajadzētu būt iespējai iesniegt pārrobežu lietu tikai tad, ja šķērslis attiecas uz robežu, attiecībā uz kuru ir izveidots vismaz viens pārrobežu koordinācijas punkts. Iniciatoram pārrobežu lieta būtu jāiesniedz tikai vienu reizi. Ja cits iniciators citā dalībvalstī arī iesniedz pārrobežu lietu saistībā ar to pašu pārrobežu šķērslī, minēto dalībvalstu pārrobežu koordinācijas punktiem būtu savstarpēji jāsadarbojas, lai izvairītos no paralēlām procedūrām attiecībā uz vienu un to pašu pārrobežu šķērslī.
- (21) Piemērojamo valsts tiesību aktu sarežģītības dēļ var būt grūti identificēt konkrēto noteikumu, kas ir pārrobežu šķērslis. Tāpēc, pamatojoties uz pieredzi ar iniciatīvu “*b-solutions*”, iniciatoram būtu jāapraksta tikai situācija un risināmā problēma.

- (22) Lai izveidotu procesuālo satvaru, kas pārrobežu lietas iniciatoram nodrošina juridisko noteiktību, pārrobežu koordinācijas punktam būtu jānovērtē pārrobežu lieta un saprātīgā termiņā, kam parasti vajadzētu būt valsts tiesību aktos noteiktajam, jāatbild iniciatoram. Ja valsts tiesību aktos nav paredzēts standarta termiņš atbildes sniegšanai uz līdzvērtīgu pieprasījumu, šajā regulā būtu jāparedz atbilstoši termiņi. Minētajiem termiņiem būtu jā sākas no pārrobežu lietas vai pārskatītas pārrobežu lietas saņemšanas dienas, tostarp gadījumos, kad lieta ir saņemta pēc pārsūtīšanas no cita pārrobežu koordinācijas punkta vai citas kompetentās iestādes.
- (23) Pārbaudot pārrobežu lietu, var izrādīties, ka pārrobežu šķēršļa nav. Šādā gadījumā pārrobežu lieta būtu jāslēdz.
- (24) Tiklīdz ir apstiprināta pārrobežu šķēršļa esamība, dalībvalstīm vajadzētu būt rīcības brīvībai izvēlēties piemērotu rīku pārrobežu šķēršļa novēršanai attiecīgajā pārrobežu reģionā. Šajā nolūkā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paļauties uz jebkādiem spēkā esošiem starptautiskiem nolīgumiem vai citām procedūrām, kas pastāv saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Ja minētā dalībvalsts uzskata, ka pieejamie instrumenti tai neļauj novērst pārrobežu šķērslī, būtu jāļauj tai šim nolūkam izveidot *ad hoc* mehānismus. Vajadzētu būt iespējai to darīt vai nu individuāli, vai, ja nepieciešams un par to panākta vienošanās, kopā ar kaimiņu dalībvalsti. Dalībvalstīm būtu jāsniedz pamatojums par veiktajiem novērtēšanas posmiem un jānorāda iespējamās tiesiskās aizsardzības iespējas, tostarp gadījumos, kad tās secina, ka pārrobežu lietā identificētais iespējamais šķērslis neietilpst šīs regulas darbības jomā.

- (25) Turklāt pārrobežu koordinācijas punktam vai kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai izmantot pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīku. Tā kā procedūras iznākums var mazliet atšķirties atkarībā no tā, vai iespējamā pārrobežu šķēršļa raksturs ir administratīvs vai leģislatīvs, tas būtu jāņem vērā, piemērojot pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīku. Ja pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde nolemj novērst identificēto pārrobežu šķērslī, piemērojot pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīku, varētu būt nepieciešama koordinācija ar kaimiņu dalībvalsti. Ja attiecīgā dalībvalsts un kaimiņu dalībvalsts ir gatavas uzsākt vajadzīgo likumdošanas procedūru vai mainīt savas administratīvās normas vai praksi, šāda koordinācija var notikt apvienotas komitejas veidā, kuras sastāvā ir attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu un pārrobežu koordinācijas punktu pārstāvji.
- (26) Lai nodrošinātu efektīvu procesuālo satvaru pārrobežu lietu apstrādei, šajā regulā būtu jānosaka būtiski procesuālie posmi neatkarīgi no tā, vai šķērslis ir administratīva vai leģislatīva rakstura. Atšķirīgās tiesību sistēmas kaimiņu dalībvalstīs var radīt pārrobežu šķērslī, kas vienā dalībvalstī kvalificējams kā administratīva norma vai prakse, bet otrā – kā leģislatīva norma. Tādēļ katrai dalībvalstij būtu jāizvēlas piemērot atbilstošo procedūru saskaņā ar savu tiesību sistēmu. Kaimiņu dalībvalstīm, ciktāl iespējams, būtu jākoordinē savas attiecīgās procedūras. Ja par lietu tiek pieņemta galīgā nostāja, šī nostāja kopā ar attiecīgo pamatojumu būtu jāpaziņo iniciatoram.
- (27) Šī regula neuzliek dalībvalstīm nekādu pienākumu novērst pārrobežu šķērslī.

- (28) Komisijai būtu jāuztic uzdevumi, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanas uzraudzību Savienības līmenī un atbalsta sniegšanu dalībvalstīm, tostarp spēju veidošanu. Komisijai jo īpaši būtu jāatbalsta pārrobežu koordinācijas punkti, veicinot pieredzes apmaiņu starp minētajiem koordinācijas punktiem. Vajadzētu būt iespējamam, ka minētais atbalsts izpaužas arī kā uz tehnisko palīdzību balstīti rīki, piemēram, iniciatīva “*b-solutions*”.
- (29) Lai varētu veidot uz pierādījumiem balstītu politiku, Komisijai būtu jāpārskata šīs regulas īstenošana un jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai. Lai nodrošinātu, ka tiek savākti pietiekami pierādījumi par šīs regulas un pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīka piemērošanu, minētais ziņojums būtu jāiesniedz piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.
- (30) Šajā regulā tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (“Harta”), un tai nav negatīvas ietekmes uz minētajām pamattiesībām. Tā kā šīs regulas mērķis ir novērst pārrobežu šķēršļus, tā var veicināt tiesības uz piekļuvi pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, kā noteikts Hartas 36. pantā, un darījumdarbības brīvību, kā noteikts Hartas 16. pantā. Šādu pakalpojumu plašais klāsts var arī veicināt piekļuvi veselības aprūpei, kā noteikts Hartas 35. pantā. Vispārīgāk, tā kā pārrobežu sabiedriskā transporta pakalpojumi, visticamāk, gūs labumu no pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīka, šai regulai var būt pozitīva ietekme uz pārvietošanās un uzturēšanās brīvību, kā noteikts Hartas 45. pantā.

- (31) Pieredze rāda, ka juridisku pārrobežu šķēršļu novēršanai dalībvalstis ir īstenojušas individuālas, divpusējas vai pat daudzpusējas iniciatīvas. Taču tādu rīku nav visās dalībvalstīs vai attiecībā uz visām konkrētās dalībvalsts robežām. Turklāt, ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šķēršļu pārrobežu rakstura dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu.
- (32) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai. Pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīka izmantošana saskaņā ar šo regulu dalībvalstīm ir fakultatīva. Dalībvalstij attiecībā uz konkrētu robežu ar vienu vai vairākām kaimiņu dalībvalstīm būtu jālemj, vai šķēršļus novērst ar pastāvošiem rīkiem, ko tā izveidojusi valsts līmenī vai kopā ar vienu vai vairākām kaimiņu dalībvalstīm. Tādēļ šī regula paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai atvieglotu sadarbību pārrobežu reģionos,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I nodaļa

Vispārīgie noteikumi

1. pants

Priekšmets

1. Šī regula izveido regulējumu, kas atvieglo tādu pārrobežu šķēršļu identificēšanu un novēršanu, kuri kavē publiskai vai privātai pārrobežu darbībai nepieciešamās infrastruktūras izveidi un darbību vai tādu pārrobežu sabiedrisko pakalpojumu izveidi un darbību, kurus sniedz konkrētā pārrobežu reģionā un kuri veicina ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju.
2. Šā panta 1. punktā minētais regulējums paredz iespēju sākt procedūru attiecībā uz pārrobežu šķērslī dalībvalstī, kura nolemj izveidot pārrobežu koordinācijas punktu saskaņā ar šo regulu.
3. Šī regula paredz arī noteikumus par:
 - a) dalībvalstu pārrobežu koordinācijas punktu organizāciju un uzdevumiem; un
 - b) Komisijas koordinācijas uzdevumiem.

2. pants
Darbības joma

1. Šo regulu piemēro pārrobežu šķēršļiem kaimiņu dalībvalstu sauszemes vai jūras pierobežas reģionos.
2. Šo regulu nepiemēro pārrobežu šķēršļiem pierobežas reģionos starp dalībvalstīm un trešām valstīm.
3. Šī regula neskar citus Savienības tiesību aktus, jo īpaši tos, kas piemērojami tādu juridisku jautājumu izšķiršanai ārpus tiesas ceļā, kas izriet no pārrobežu šķēršļiem, un Savienības tiesību aktu pareizai interpretācijai vai īstenošanai.

Tā neskar arī koordinācijas mehānismus, kas izveidoti sociālai nodrošināšanai vai nodokļiem.

4. Neskarot Savienības un tās dalībvalstu attiecīgās kompetences, dalībvalstis var:
 - a) paredzēt procedūras saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai novērstu pārrobežu šķēršļus;
un
 - b) noslēgt jaunus starptautiskus nolīgumus un grozīt esošos nolīgumus, kuros noteiktas šādas procedūras.

Dalībvalstis var arī izveidot *ad hoc* mehānismus.

3. pants
Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “pārrobežu mijdarbība” ir:
 - a) jebkāda infrastruktūra, kas nepieciešama publiskai vai privātai pārrobežu darbībai; vai
 - b) jebkāda pārrobežu sabiedriskā pakalpojuma izveide, darbība vai sniegšana pārrobežu reģionā;
- 2) “pārrobežu šķērslis” ir jebkura leģislatīva vai administratīva norma dalībvalstī vai jebkura publiskas iestādes administratīva prakse dalībvalstī, kas varētu negatīvi ietekmēt pārrobežu mijdarbību un tādējādi pārrobežu reģiona attīstību un kas nav saistīta ar iespējamu Savienības tiesību aktu pārkāpumu;
- 3) “kompetentā iestāde” ir valsts, reģiona vai vietēja līmeņa struktūra, kurai ir pilnvaras pieņemt juridiski saistošus un izpildāmus aktus dalībvalstī, kas izveido vienu vai vairākus pārrobežu koordinācijas punktus;
- 4) “pārrobežu lieta” ir dokuments, ko sagatavojis viens vai vairāki iniciatori un kas iesniegts pārrobežu koordinācijas punktam;

- 5) “pārrobežu sabiedriskais pakalpojums” ir darbība, ko veic sabiedrības interesēs, lai sniegtu pakalpojumu vai risinātu kopīgas problēmas vai izmantotu attīstības potenciālu pierobežas reģionos, kuri atrodas vienas vai vairāku kaimiņu dalībvalstu robežu dažādās pusēs, un kas veicina ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju attiecīgajā pārrobežu reģionā;
 - 6) “iniciators” ir jebkurš privāts vai publisks subjekts, kas iesaistīts pārrobežu sabiedriskā pakalpojuma vai infrastruktūras nodrošināšanā, ekspluatācijā, izveidē vai funkcionēšanā uz robežas, kurai ir izveidots vismaz viens pārrobežu koordinācijas punkts;
 - 7) “attiecīgā iestāde” ir jebkura iestāde, publisko tiesību subjekts vai pastāvīga struktūra dalībvalstī bez pārrobežu koordinācijas punkta, ar kuru kaimiņu dalībvalsts pārrobežu koordinācijas punkts var sazināties saistībā ar pārrobežu lietu.
2. Šajā regulā atsauce uz “kompetento iestādi” attiecas arī uz situācijām, kur vienā un tajā pašā dalībvalstī kompetence ir vairāk nekā vienai kompetentajai iestādei vai jāapspriežas ar vairāk nekā vienu kompetento iestādi.
 3. Šajā regulā termins “pārrobežu šķērslis” attiecas uz vienu vai vairākiem pārrobežu šķēršļiem, kas saistīti ar pārrobežu lietu.

II nodaļa

Pārrobežu koordinācijas punkti un attiecīgās iestādes

4. pants

Pārrobežu koordinācijas punktu izveide

1. Dalībvalstis uz sava institucionālā un tiesiskā regulējuma pamata var izveidot vienu vai vairākus pārrobežu koordinācijas punktus valsts vai reģionālā līmenī saskaņā ar 2. un 3. punktu.

Ja dalībvalsts nolemj izveidot vienu vai vairākus pārrobežu koordinācijas punktus tikai dažiem tās pierobežas reģioniem, tai nav jāizveido pārrobežu koordinācijas punkti citiem tās pierobežas reģioniem.

Ja dalībvalstij ir gan sauszemes, gan jūras robežas ar citu dalībvalsti un tā nolemj izveidot vienu vai vairākus pārrobežu koordinācijas punktus, tai nav jāizveido pārrobežu koordinācijas punkts jūras robežām, kuras tai ir kopīgas ar minēto dalībvalsti.

2. Divas vai vairākas kaimiņu dalībvalstis var nolemt izveidot vienotu pārrobežu koordinācijas punktu, kam būtu kompetence attiecībā uz vienu vai vairākiem to pārrobežu reģioniem.

3. Ja dalībvalsts nolēmj izveidot vienu vai vairākus pārrobežu koordinācijas punktus, katru pārrobežu koordinācijas punktu izveido vai nu kā:
- a) daļu no esošas iestādes, publiskā tiesību subjekta vai pastāvīgas struktūras, tostarp uzticot minētajai iestādei, publisko tiesību subjektam vai pastāvīgai struktūrai pārrobežu koordinācijas punkta papildu uzdevumus; vai kā
 - b) atsevišķu iestādi, publisko tiesību subjektu vai pastāvīgu struktūru.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka divu mēnešu laikā pēc tam, kad pieņemts lēmums, ar ko izveido pārrobežu koordinācijas punktu, tā kontaktinformācija un informācija, kas saistīta ar tā uzdevumiem:
- a) ir pieejama iestādes, publisko tiesību subjekta vai pastāvīgās struktūras, kas izveidota kā pārrobežu koordinācijas punkts, tīmekļa vietnē un attiecīgo *Interreg A* programmu tīmekļa vietnēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/1059 36. panta 2. punktā; un
 - b) vienlaikus elektroniski tiek nosūtīta Komisijai saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

Dalībvalstis nodrošina, ka minētā kontaktinformācija un informācija tiek pastāvīgi atjaunināta.

Dalībvalstis nodrošina pārrobežu koordinācijas punkta pamanāmību un pieejamību.

5. pants

Galvenie pārrobežu koordinācijas punktu uzdevumi

1. Katrs pārrobežu koordinācijas punkts sazinās ar iniciatoru, kā paredzēts 9. un 10. pantā un attiecīgā gadījumā 11. un 12. pantā.

Pārrobežu koordinācijas punkts, kuram iniciators iesniedz savu pārrobežu lietu, neatkarīgi no tā, vai tas ir valsts, reģionāls vai kopīgs, ir vienīgais iniciatora kontaktpunkts attiecībā uz pārrobežu lietas novērtēšanu saskaņā ar III nodaļu un attiecīgā gadījumā IV nodaļu.

2. Dalībvalstis lemj par to, vai pārrobežu koordinācijas punkti saistībā ar pārrobežu lietu var rīkoties savā vārdā vai arī tie ir atbildīgi tikai par saziņu ar iniciatoru kompetentās iestādes vārdā saskaņā ar 1. punktu.

3. Dalībvalstis vai nu atsevišķi 4. panta 1. punktā minētajā gadījumā, vai kopīgi 4. panta 2. punktā minētajā gadījumā nosaka šādu II un III nodaļā un attiecīgā gadījumā IV nodaļā noteikto uzdevumu un procedūru sadalījumu starp pārrobežu koordinācijas punktu un kompetento iestādi:

- a) visu pārrobežu lietu novērtējuma veikšana saskaņā ar 9. pantu;
- b) pārredzamības un piekļuves nodrošināšana 4. panta 4. punktā un pielikumā minētajai informācijai;

- c) risinājumu sagatavošana un īstenošana pārrobežu šķēršļiem, kas skar to teritoriju, saskaņā ar 9. un 10. pantu un attiecīgā gadījumā 11. un 12. pantu;
- d) saziņa ar pārrobežu koordinācijas punktu vai punktiem vai, ja tādu nav, ar attiecīgo iestādi vai iestādēm kaimiņu dalībvalstī vai dalībvalstīs saskaņā ar 9. panta 4. punktu;
- e) saziņa ar Komisiju un atbalsts tai 13. panta 1. punktā minēto koordinācijas uzdevumu veikšanā, jo īpaši 13. panta a) punktā minētā reģistra atjaunināšanā, vismaz reizi gadā sniedzot informāciju par katru apstrādāto pārrobežu lietu saskaņā ar pielikumu.

6. pants

Informācija par attiecīgo iestādi

1. Ja dalībvalsts nav izveidojusi vienu vai vairākus pārrobežu koordinācijas punktus, tā iesniedz Komisijai informāciju par attiecīgo iestādi saskaņā ar 13. panta 2. punktu un pielikumu.
2. Šā panta 1. punktu piemēro tikai tām dalībvalstīm, kurām ir 2. panta 1. punktā minētie sauszemes pierobežas reģioni.

III nodaļa

Pārrobežu lietas

7. pants

Pārrobežu lietu sagatavošana un iesniegšana

1. Iniciators saskaņā ar 8. pantu sagatavo pārrobežu lietu.
2. Iniciators iesniedz pārrobežu lietu pārrobežu koordinācijas punktam vienā no dalībvalstīm, kuras teritorijā atrodas ģeogrāfiskais apgabals, uz kuru attiecas iespējamais pārrobežu šķērslis.
3. Ja pārrobežu lietas par vienu un to pašu pārrobežu šķērslī ir iesniegtas divās vai vairākās kaimiņu dalībvalstīs, attiecīgie pārrobežu koordinācijas punkti savstarpēji sazinās, lai noteiktu, kurš no tiem apstrādās pārrobežu lietu. Pārējie pārrobežu koordinācijas punkti attiecīgi pārsūta savas pārrobežu lietas.

8. pants

Pārrobežu lietu saturs

1. Pārrobežu lietā iekļauj vismaz šādus elementus:
 - a) pārrobežu mijiedarbības un tās konteksta apraksts;

- b) pārrobežu šķēršļa radītās problēmas apraksts;
 - c) pamatojums nepieciešamībai novērst pārrobežu šķērslī;
 - d) apraksts par pārrobežu šķēršļa negatīvo ietekmi uz pārrobežu reģiona attīstību, ja tāds ir pieejams;
 - e) attiecīgais ģeogrāfiskais apgabals;
 - f) paredzamais nepieciešamais laiks, ja tas ir zināms un piemērots, kādā tiek piemērota atkāpe no pārrobežu šķēršļa vai izņēmums no tā, vai tā atcelšana;
 - g) informācija, ja tā ir zināma, par to, vai pārrobežu lieta attiecībā uz to pašu iespējamo pārrobežu šķērslī ir iesniegta citam pārrobežu koordinācijas punktam.
2. Iniciators var arī identificēt pārrobežu šķērslī un, ja iespējams, ierosināt tekstu atkāpei vai izņēmumam no pārrobežu šķēršļa vai pārrobežu šķēršļa novēršanai, izmantojot *ad hoc* juridisku risinājumu.
3. Ģeogrāfisko apgabalu, kas minēts 1. punkta e) apakšpunktā, ierobežo līdz minimumam, kas nepieciešams pārrobežu lietas efektīvai novēršanai.

9. pants
Novērtēšanas posmi

1. Pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde novērtē katru pārrobežu lietu, kas iesniegta, ievērojot 7. un 8. pantu, un identificē pārrobežu šķērsli, ja tāds ir.
2. Divu mēnešu laikā no pārrobežu lietas iesniegšanas dienas pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde var pieprasīt iniciatoram pārrobežu lietu precizēt vai iesniegt konkrētu papildinformāciju.

Ja pēc šā panta 1. punktā un šā punkta pirmajā daļā minētajiem novērtēšanas posmiem pārrobežu lietā nav iekļauti visi 8. panta 1. punktā prasītie elementi, pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde var lietu slēgt, norādot slēgšanas iemeslus, un pārrobežu koordinācijas punkts attiecīgi informē iniciatoru.

3. Ja pēc pārrobežu lietas izvērtēšanas pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde secina, ka pārrobežu šķērslis nepastāv, pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde var lietu slēgt, norādot slēgšanas iemeslus, un pārrobežu koordinācijas punkts attiecīgi informē iniciatoru.

4. Ja pēc pārrobežu lietas novērtēšanas pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde secina, ka iespējamais pārrobežu šķērslis ir citas dalībvalsts kompetencē, tas sazinās ar pārrobežu koordinācijas punktu minētajā citā dalībvalstī vai, ja tāda nav, ar attiecīgo iestādi minētajā dalībvalstī.

Ja minētais pārrobežu koordinācijas punkts vai attiecīgā iestāde piekrīt, pārrobežu koordinācijas punkts tam nosūta visu attiecīgo informāciju un nekavējoties attiecīgi informē iniciatoru.

5. Ja pēc pārrobežu lietas novērtēšanas pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde secina, ka pārrobežu šķērslis pastāv, tas var sazināties vai nu ar kaimiņu dalībvalsts vai dalībvalstu pārrobežu koordinācijas punktu, vai, ja tāda nav, ar attiecīgo iestādi.
6. Pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde dalībvalstī, uz kuru attiecas pārrobežu šķērslis, var rīkoties vienā no šādiem veidiem:
- a) ja iespējams, izmantot spēkā esošu divpusēju vai daudzpusēju, nozarei specifisku vai daudznozaru starptautisku nolīgumu, kurā paredzēts mehānisms šādu pārrobežu šķēršļu novēršanai starp dalībvalstīm, kas ir šāda nolīguma puses;
 - b) attiecīgā gadījumā izmantot citas procedūras, kas pastāv saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem;

- c) izveidot *ad hoc* mehānismus;
- d) piemērot IV nodaļā paredzēto pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīku vai nu individuāli, vai, ja nepieciešams un par to ir panākta vienošanās, kopīgi ar kaimiņu dalībvalsti;
- e) izvēlēties nenovērst šķērsli un slēgt lietu.

Šā punkta a) apakšpunkta nolūkos pārrobežu šķēršļa novēršanu, tostarp tādus elementus kā iesaistītie dalībnieki un procedūra, kas jāievēro, jo īpaši attiecībā uz saziņas uzturēšanu un sadarbību ar kaimiņu dalībvalsti, reglamentē vienīgi minētā nolīguma noteikumi.

10. pants

Iniciatoram sniedzamā informācija

1. Pārrobežu koordinācijas punkts valsts tiesību aktos noteiktajā standarta termiņā, kas paredzēts atbildei uz līdzvērtīgu pieprasījumu, rakstiski informē iniciatoru par novērtēšanas posmiem, kas veikti saskaņā ar 9. pantu.
2. Ja valsts tiesību aktos šāds termiņš nav paredzēts, piemēro šādus termiņus:
 - a) attiecībā uz 9. panta 2. punkta otrajā daļā minētajiem novērtēšanas posmiem – trīs mēneši no dienas, kad pārrobežu koordinācijas punkts ir saņēmis pārrobežu lietu;

- b) attiecībā uz 9. panta 3., 4., 5. un 6. punktā minētajiem novērtēšanas posmiem – seši mēneši no dienas, kad pārrobežu koordinācijas punkts ir saņēmis pārrobežu lietu.

3. Informācijā, kas jāsniedz saskaņā ar 1. punktu, norāda:

- a) veiktos novērtēšanas posmus, to pamatojumu un izdarītos secinājumus, ja tādi ir pieejami; un
- b) kādi tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret minētajiem novērtēšanas posmiem ir iniciatoram pieejami saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Tiesiskā aizsardzība attiecas tikai uz šajā regulā minēto procesuālo tiesību ievērošanas pārbaudi.

4. Šā panta 1. punktā minēto termiņu var pagarināt saskaņā ar valsts noteikumiem, ko piemēro līdzīgām procedūrām. Ja šādu valsts noteikumu nav, termiņus saskaņā ar šā panta 2. punktu var pagarināt ne vairāk kā par trim mēnešiem, ja pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde, ievērojot 9. panta 1. punktu, secina, ka juridiskajai analīzei vai apspriedēm dalībvalstī vai koordinācijai ar kaimiņu dalībvalsti ir vajadzīgs vairāk laika.

IV nodaļa

Pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīks

11. pants

Procedūra

1. Ja pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde nolemj piemērot pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīku, piemēro šajā pantā paredzēto procedūru.
2. Ja pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde ir secinājusi, ka pārrobežu šķērslis pastāv, tas informē iniciatoru par:
 - a) identificēto pārrobežu šķērslī;
 - b) nākamajiem soļiem neatkarīgi no tā, vai to rezultātā pārrobežu šķērslis tiek novērsts vai ne, un attiecīgā gadījumā par to, kuras no 4. un 5. punktā minētajām procedūrām ir piemērojamas.
3. Pēc pārrobežu lietas novērtēšanas un pārrobežu šķēršļa identificēšanas pārrobežu koordinācijas punkts apmainās ar attiecīgo informāciju par pārrobežu šķērslī ar pārrobežu koordinācijas punktu vai, ja tāda nav, ar attiecīgo iestādi kaimiņu dalībvalstī. Pārrobežu koordinācijas punkti cenšas izvairīties no paralēlām procedūrām, kas attiecas uz vienu un to pašu pārrobežu šķērslī.

4. Ja pārrobežu šķērslis ir administratīva norma vai prakse un pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde uzskata, ka šķēršļa novēršanai nebūtu vajadzīgs leģislatīvās normas grozījums, vai nu pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde sazinās ar kompetento iestādi, kas ir atbildīga par administratīvo normu vai praksi, lai pārliecinātos, vai minētās administratīvās normas grozījums vai prakses maiņa būtu pietiekama, lai novērstu pārrobežu šķērslī, un vai minētā iestāde būtu gatava to attiecīgi grozīt vai mainīt.

Iniciatoru rakstiski informē astoņu mēnešu laikā no dienas, kad iesniegta pārrobežu lieta, ievērojot 7. pantu.

5. Ja pārrobežu šķērslis ir leģislatīva norma, pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde sazinās ar kompetento iestādi, kas ir atbildīga par leģislatīvo normu, lai pārliecinātos, vai grozījums, piemēram, atkāpe no piemērojamās leģislatīvās normas vai izņēmums no tās, ļautu novērst pārrobežu šķērslī un vai kompetentā iestāde būtu gatava veikt nepieciešamos pasākumus, lai uzsāktu likumdošanas procedūru šāda grozījuma veikšanai saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts institucionālo un tiesisko regulējumu.

Iniciatoru rakstiski informē astoņu mēnešu laikā no dienas, kad iesniegta pārrobežu lieta, ievērojot 7. pantu.

6. Ja pārrobežu lietas attiecībā uz vienu un to pašu pārrobežu šķērsli ir iesniegtas pārrobežu koordinācijas punktiem divās vai vairākās kaimiņu dalībvalstīs, katrs no minētajiem pārrobežu koordinācijas punktiem lemj par to, vai attiecīgajā dalībvalstī piemēro 4. vai 5. punktā minēto procedūru, un savstarpēji sadarbojas.
7. Ja tādēļ, ka notiek juridiska analīze, apspriešanās paša dalībvalstī, koordinācija ar kaimiņu dalībvalsti, pārrobežu koordinācijas punkts nespēj atbildēt iniciatoram astoņu mēnešu termiņā, kas noteikts 4. punkta otrajā daļā vai 5. punkta otrajā daļā, vai ja kaimiņu dalībvalsts kompetentā vai attiecīgā iestāde groza administratīvo normu vai maina praksi, vai sāk likumdošanas procedūru, iniciatoru rakstiski informē par kavēšanās iemeslu un atbildes sniegšanas grafiku.

12. pants

Nobeiguma posms

1. Pārrobežu koordinācijas punkts, pamatojoties uz novērtējumu, kas veikts, ievērojot 9. pantu, un saskaņā ar informāciju, kas saņemta atbilstīgi 11. panta 3. punktam, rakstiski informē iniciatoru par procedūras iznākumu, proti:
 - a) par jebkuras saskaņā ar 11. panta 4. punktu veiktas procedūras iznākumu, attiecīgā gadījumā arī par administratīvās normas grozīšanu vai izmaiņām praksē;

- b) par 11. panta 5. punktā paredzētās procedūras iznākumu, attiecīgā gadījumā arī par likumdošanas procedūras sākšanu vai leģislatīvās normas grozīšanu;
- c) par to, ka pārrobežu šķērsliis netiks novērsti;
- d) par jebkādas saskaņā ar a), b) vai c) apakšpunktu pieņemtas nostājas iemesliem;
- e) par valsts tiesību aktos noteikto tiesiskās aizsardzības termiņu, ja tāds ir.

Šā punkta e) apakšpunkta nolūkos, ja valsts tiesību aktos nav noteikts šāds termiņš, iniciatoram dod sešus mēnešus tiesiskās aizsardzības pieprasīšanai.

Tiesiskā aizsardzība attiecas tikai uz šajā regulā paredzēto procesuālo tiesību ievērošanas pārbaudi.

2. Ja pārrobežu koordinācijas punkts vai kompetentā iestāde ir nolēmusi novērst pārrobežu šķērsli, izmantojot 11. panta 5. punktā noteikto procedūru, tā:

- a) informē kaimiņu dalībvalsts pārrobežu koordinācijas punktu;
- b) informē iniciatoru par svarīgākajiem posmiem saistībā ar leģislatīvās normas grozīšanu, attiecīgā gadījumā arī likumdošanas procedūru, kas sāktā, lai grozītu attiecīgo leģislatīvo normu ar mērķi novērst pārrobežu šķērsli, vai galīgo lēmumu par procedūras izbeigšanu.

Pārrobežu koordinācijas punkts arī informē iniciatoru, ja kaimiņu dalībvalsts kompetentā iestāde ir sākusi likumdošanas procedūru, lai grozītu leģislatīvo normu.

3. Ja attiecīgā dalībvalsts un kaimiņu dalībvalsts secina, ka katra no tām ir gatava sākt likumdošanas procedūru, lai grozītu savu attiecīgo leģislatīvo normu, grozītu savu attiecīgo administratīvo normu vai mainītu savu attiecīgo praksi, tās to dara ciešā koordinācijā saskaņā ar savu attiecīgo institucionālo un tiesisko regulējumu. Minētā koordinācija var attiekties uz procedūru grafiku, un tās rezultātā var tikt izveidota apvienota komiteja ar kompetento iestāžu un attiecīgā gadījumā pārrobežu koordinācijas punktu pārstāvjiem.

V nodaļa

Nobeiguma noteikumi

13. pants

Komisijas koordinācijas uzdevumi

1. Komisija pilda šādus koordinācijas uzdevumus:
 - a) izveido un uztur vienotu Savienības publisku pārrobežu lietu reģistru;
 - b) uztur saziņu ar pārrobežu koordinācijas punktiem;

- c) atbalsta šīs regulas efektīvai īstenošanai nepieciešamo institucionālo spēju stiprināšanu dalībvalstīs;
- d) veicina pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm, jo īpaši starp pārrobežu koordinācijas punktiem;
- e) publicē visu valstu un reģionu pārrobežu koordinācijas punktu sarakstu un gādā par tā atjaunināšanu.

2. Dalībvalstis atbalsta šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minētos Komisijas koordinācijas uzdevumus vai nu saskaņā ar 5. panta 3. punkta e) apakšpunktu, vai katru gadu iesniedzot informāciju saskaņā ar pielikumu.

Šā punkta pirmo daļu piemēro tikai tām dalībvalstīm, kurām ir 2. panta 1. punktā minētie sauszemes pierobežas reģioni.

14. pants

Uzraudzība un ziņošana

Komisija līdz ... [60 mēneši no šīs regulas spēkā stāšanās dienas] izvērtē šīs regulas īstenošanu un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

15. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā,

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja

PIELIKUMS

ELEKTRONISKA DATU APMAIŅA STARP DALĪBVALSTĪM UN KOMISIJU

Šajā pielikumā prasītā informācija ir jāsniedz vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām.

1. iedaļa

Informācija, ko sniedz dalībvalstis, kurās ir pārrobežu koordinācijas punkti

1. Pārrobežu koordinācijas punktu saraksts

Dalībvalstu sniegtā informācija par katru pārrobežu koordinācijas punktu turpmāk dotajā tabulā ir iekļauta pārrobežu koordinācijas punktu sarakstā, ko Komisija publicē tiešsaistē.

Pārrobežu koordinācijas punkta nosaukums	Pārrobežu koordinācijas punkta kods	Pasta adrese	Elektroniskā adrese ¹	Tālrūpa numurs	Ģeogrāfiskais tvērums ²	Iecelšanas / izveides datums	Juridiskā atsauce uz iecelšanu / izveidi	Galvenie uzdevumi ³

Pamats: 4. panta 4. punkts un 13. panta 1. punkta e) apakšpunkts

¹ Ievērojot 5. panta 3. punkta e) apakšpunktu.

² Jānorāda vienota pārrobežu koordinācijas punkta gadījumā, kas izveidots, ievērojot 4. panta 2. punktu.

³ Ievērojot 5. panta 1. un 2. punktu.

2. Pārrobežu koordinācijas punktu kontaktinformācija

Dalībvalstu sniegtā informācija par katru pārrobežu koordinācijas punktu turpmāk dotajā tabulā ļauj Komisijai veikt savus koordinācijas, spēju veidošanas un zināšanu apmaiņas uzdevumus. Šī informācija netiek publiskota.

Kontaktpersona	Amats	E-pasta adrese	Tālruņa numurs

Pamats: 4. panta 4. punkts

3. Informācija vienotajam Savienības publiskajam pārrobežu lietu reģistram

Pārrobežu koordinācijas punktu vai kompetento iestāžu sniegtā informācija par katru pārrobežu lietu turpmāk dotajā tabulā ir iekļauta vienotajā Savienības publiskajā pārrobežu lietu reģistrā, ko Komisija publicējusi tiešsaistē. Šī informācija ļauj Komisijai veikt savus koordinācijas, spēju veidošanas un zināšanu apmaiņas uzdevumus.

Lietas kods	
Lietas nosaukums	[200] ⁴
Datums, kad to saņēmis pārrobežu koordinācijas punkts	
Paziņošanas datumi Komisijai	a) pirmā iesniegšana; b) turpmāka iesniegšana
Šķēršļa apraksts	[5 000]
Iniciatora nosaukums	
Šķēršļa ģeogrāfiskais apgabals ⁵	

⁴ Skaitlis kvadrātiņā norāda rakstzīmju maksimālo skaitu bez atstarpēm.

⁵ Tās(-o) teritoriālās(-o) vienības(-u) *NUTS 3* kodi, uz kuru(-ām) attiecas pārrobežu šķērslis. Ja šķērslis attiecas tikai uz daļu no vienas vai vairākām teritoriālajām vienībām, *NUTS 3* kodus var aizstāt ar šo daļu *LAU* kodiem.

Lietas stāvoklis	<i>1 – vēl nav novērtēta;</i> <i>2 – tiek gaidīta papildu informācija no iniciatora⁶ vai slēgta, jo nav pietiekamas informācijas no iniciatora⁷;</i> <i>3 – šķēršļi nav identificēti vai neietilpst šīs regulas darbības jomā;</i> <i>4 – lieta slēgta dublēšanās dēļ⁸;</i> <i>5 – novērtēta, par turpmāko rīcību vēl jālemj;</i> <i>6 – lieta pārsūtīta uz citu pārrobežu koordinācijas punktu vai attiecīgo iestādi⁹;</i> <i>7 – uzsākamais process potenciālam risinājumam saskaņā ar pārrobežu risinājumu atvieglošanas rīku;</i> <i>8 – uzsākamais process potenciālam risinājumam saskaņā ar citu instrumentu¹⁰;</i> <i>9 – šķērslis ir novērsts (daļēji vai pilnībā)¹¹;</i> <i>10 – lēmums šķērslī nenovērst.</i>
Lieta pēdējo reizi grozīta (datums)	
Turpmāko pasākumu apraksts	<i>[5 000], ja piemērojams</i>
Īstenotā risinājuma juridiskā atsauce ¹²	<i>ja piemērojams</i>
Lietas tīmekļa vietne	<i>ja piemērojams</i>
Publikācijas par šo lietu	<i>ja piemērojams</i>

Pamats: 5. panta 3. punkta e) apakšpunkts un 13. panta 1. punkta a) apakšpunkts

⁶ Ievērojot 9. panta 2. punktu.

⁷ Ievērojot 9. panta 2. punkta otro daļu.

⁸ Ja piemērojams, norāda tās lietas kodu, kas līdzīgu lietu gadījumā paliek atvērta.

⁹ Ja piemērojams, norāda tās lietas kodu, kas līdzīgu lietu gadījumā paliek atvērta.

¹⁰ Ja piemērojams, norāda paredzētā vai izmantotā rīka būtību, ievērojot 9. panta 6. punkta a), b) un c) apakšpunktu.

¹¹ Ja piemērojams, norāda, vai šķērslis ir novērsts daļēji vai pilnībā.

¹² Ja piemērojams, atsauce uz tiesību aktu vai administratīvo aktu, ar kuru ir īstenots (pat daļējs) risinājums.

4. Iniciatoru kontaktinformācija

Informācija, ko dalībvalstis sniedz par katru pārrobežu lietu turpmāk dotajā tabulā, ir fakultatīva. Tā ļauj Komisijai veikt savus spēju veidošanas un zināšanu apmaiņas uzdevumus. Šo informāciju apstrādā tikai ar personas brīvprātīgu un nepārprotamu atļauju, un to nedrīkst publiskot.

Iniciatora kontaktpersona	Amats	E-pasta adrese

Pamats: 5. panta 3. punkta e) apakšpunkts un 13. panta 1. punkta a) apakšpunkts

2. iedaļa

Informācija, ko sniedz dalībvalstis, kurās nav pārrobežu koordinācijas punkti

1. Attiecīgo iestāžu saraksts

Dalībvalstu sniegtā informācija par katru attiecīgo iestādi turpmāk dotajā tabulā ir iekļauta attiecīgo iestāžu sarakstā, ko Komisija publicē tiešsaistē.

Attiecīgās iestādes nosaukums	Pasta adrese	Tālruņa numurs

Pamats: 6. panta 1. punkts

2. Informācija no dalībvalstīm, kurās nav pārrobežu koordinācijas punkti, kas jāiesniedz katru gadu līdz 31. decembrim

Kopsavilkums par galvenajiem pasākumiem, kas pēdējā gada laikā veikti saistībā ar informāciju, kura saņemta no viena vai vairākiem pārrobežu koordinācijas punktiem par identificētajiem pārrobežu šķēršļiem, tostarp norāde par visām darbībām, kas veiktas, lai tos novērstu, un jebkura cita būtiska informācija.	[8 000] ¹³
--	-----------------------

Pamats: 13. panta 1. punkta a) apakšpunkts

¹³ Skaitlis kvadrātiekvās norāda rakstzīmju maksimālo skaitu bez atstarpēm.